

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Ģimenes Lietas Un Mantojums](#) > [Mantojums](#) > [Mantošana](#) > [Poland](#)

Mantošana

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Polija

Šī faktu lapa tika sagatavota sadarbībā ar Eiropas Savienības Notāru padomi (CNUE).

1 Kā tiek taisīts pēdējās gribas rīkojums (testaments, savstarpējs testaments vai mantojuma līgums)?

Saskaņā ar Polijas tiesību aktiem īpašuma sadale pēc nāves var notikt tikai, pamatojoties uz testamentu. Savstarpēji testamenti ir aizliegti. Atzīti tiek šādi testamenti:

- hologrāfisks testaments (*testament holograficzny*), kuru pilnībā pašrocīgi uzrakstījis, parakstījis un datējis testators;
- notariāli apliecināts testaments (*testament notarialny*), kuru sagatavojis notārs kā notariālu dokumentu;
- alogrāfisks testaments (*testament allograficzny*), kas sagatavots, klātesot diviem lieciniekiem pie pašvaldības mēra (*wójt*), pilsētas mēra (*burmistrz*), pilsētas domes vadītāja (*prezydent miasta*), rajona valdes priekšsēdētāja (*starosta*), provinces maršala (*marszałek województwa*), rajona vai pašvaldības galvenās administratīvās amatpersonas (*sekretarz powiatu/sekretarz gminy*) vai valsts reģistra biroja vadītāja (*kierownik urzędu stanu cywilnego*);
- mutvārdu testaments (*testament ustny*) (ko var izteikt tikai persona, kuru gaida drīza nāve, vai izņēmuma un ārkārtas gadījumā, ja nav iespējams vai ir ļoti grūti sagatavot testamentu kādā no iepriekš minētajiem veidiem) triju liecinieku klātbūtnē;
- ceļotāja testaments (*testament podrózny*), kas sagatavots uz Polijas kuģa vai gaisa kuģa ceļojuma laikā (testators paziņo savu gribu kuģa vai gaisa kuģa kapteinim vai viņa vietniekam divu liecinieku klātbūtnē);
- militārais testaments (*testament wojskowy*) (sagatavo ārkārtas apstākļos un tikai stingri noteiktas personas).

Attiecībā uz mantojuma līgumiem tiek atzīts tikai līgums par mantojuma atraidīšanu. Šādu līgumu var noslēgt nākamais testators un viņa likumiskais mantinieks, un, lai tas būtu spēkā, ir nepieciešams notariāli apliecināts dokuments.

2 Vai pēdējās gribas rīkojumam vajadzētu būt reģistrētam, un ja jā, tad kā?

Lai testaments būtu spēkā, nav nepieciešams to reģistrēt. Testamentus, kas sagatavoti kā notariāli apliecināti dokumenti vai pašrocīgi testamenti un kas nodoti uzglabāšanai notāram, var reģistrēt Valsts notāru padomē (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Vai ir ierobežojumi brīvībai rīkoties ar īpašumu nāves gadījumā (piemēram, neatņemamā daļa)?

Polijas tiesību akti neparedz nekādus ierobežojumus testatora brīvībai izraudzīties mantinieku vai mantiniekus. Arī tiesības uz neatņemamo daļu neierobežo testatora brīvību novēlēt savu īpašumu, taču aizsargā testatora

vecāku, pēcnācēju un laulātā intereses, kuriem ir tiesības saņemt konkrētu naudas summu.

4 Kas manto un cik daudz gadījumā, ja pēdējās gribas rīkojuma nav?

Gadījumā, ja nav testamenta, piemēro turpmāk minētos noteikumus.

Saskaņā ar likumu testatora bērni un laulātais ir pirmās pakāpes mantinieki; laulātā mantotā daļa nedrīkst būt mazāka par ceturto daļu no mantojuma. Testatora mazbērni (ja mantojuma atvēršanas brīdī testatora bērni vairs nav dzīvi), mazmazbērni vai vēl attālāki pēcnācēji (ja mantojuma atvēršanas brīdī tuvākie pēcnācēji vairs nav dzīvi) ir nākamās pakāpes mantinieki. Civilt kodeksā (*Kodeks Cywilny*) ir arī noteikts, ka, ja testatoram nav pēcnācēju, testatora laulātajam un vecākiem ir tiesības uz mantojumu saskaņā ar tiesību aktiem; ja nav pēcnācēju un laulātā, viss mantojums tiek nodots testatora vecākiem. Ja viens no testatora vecākiem mantojuma atvēršanas brīdī vairs nav starp dzīvajiem, mantojuma daļa, kas būtu nodota šim vecākam, vienādās daļās pāriet testatora brāļiem un māsām. Ja mantojuma atvēršanas brīdī neviens no testatora vecākiem nav starp dzīvajiem, vecāku daļas pāriet testatora brāļiem un māsām. Ja kāds no testatora brāļiem un māsām mantojuma atvēršanas brīdī vairs nav starp dzīvajiem, bet viņam/viņai ir pēcnācēji, mantojuma daļa, kas būtu nodota šim brālim vai māsai, pāriet šiem pēcnācējiem. Ja testatoram nav pēcnācēju, vecāku, brāļu un māsu vai brāļu un māsu pēcnācēju, viss mantojums pāriet testatora laulātajam. Ja testatoram nav pēcnācēju, laulātā, vecāku, brāļu un māsu vai brāļu un māsu pēcnācēju, viss mantojums pāriet testatora vecvecākiem; ja viens no vecvecākiem mantojuma atvēršanas brīdī vairs nav starp dzīvajiem, attiecīgā mantojuma daļa vienādās daļās pāriet viņa bērniem. Ja šāds bērns mantojuma atvēršanas brīdī vairs nav starp dzīvajiem, mantojuma daļa, kas būtu nodota šim bērnam, vienādās daļās pāriet šī bērna bērniem. Ja vecvecākam, kurš mantojuma atvēršanas brīdī vairs nav starp dzīvajiem, nav bērnu vai mazbērnu, attiecīgā mantojuma daļa vienādās daļās pāriet pārējiem vecvecākiem. Ja testatoram nav laulātā vai asinsradnieku, kas būtu tiesīgi mantot likumiski, mantojumu vienādi sadala starp testatora laulātā bērniem, ja mantojuma atvēršanas brīdī abi vecāki vairs nav dzīvi. Visbeidzot, gadījumā, ja nav nevienas no iepriekš minētajām personām, kurām saskaņā ar likumu ir tiesības uz mantojumu, mantojuma likumiskais mantinieks ir testatora pēdējās dzīvesvietas pašvaldība; ja nav iespējams noteikt testatora pēdējo dzīvesvietu Polijas Republikā vai testatora pēdējā dzīvesvieta ir bijusi ārvalstīs, mantojuma likumiskais mantinieks ir Valsts kase.

5 Kāda veida iestāde ir kompetenta:

5.1 mantošanas lietās?

Pieteikuma iesniedzējiem būtu jāvēršas pie notāra, tiesas, kuras jurisdikcijā ir testatora pēdējā pastāvīgā dzīvesvieta, vai – ja nav iespējams noskaidrot testatora pēdējo pastāvīgo dzīvesvietu Polijā – pie tiesas, kuras jurisdikcijā ir mantojuma vai tā daļas atrašanās vieta (mantojuma tiesa) (*sąd spadku*). Ja neviens no šiem nosacījumiem nav piemērojams, mantojuma tiesa ir Varšavas galvaspilsētas rajona tiesa (*sąd rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy*).

5.2 saņemt paziņojumu par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu?

Deklarācijas par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu ir iesniedzamas tiesā, kuras jurisdikcijā atrodas deklarācijas iesniedzēja dzīvesvieta vai uzturēšanās vieta, vai notāram. Personas, kuras dzīvo ārzemēs, deklarācijas par mantojuma atraidīšanu likumā noteiktajā formā var iesniegt šīs darbības veikšanas vietā.

5.3 saņemt paziņojumu par legāta pieņemšanu vai atraidīšanu?

Saskaņā ar Polijas tiesību aktiem ir divas legāta formas: damnācijas legāts un vindikācijas legāts. Pieņemt vai atraidīt var tikai vindikācijas legātu. Attiecībā uz damnācijas legātu tas nav iespējams.

Iepriekšējā jautājumā minētās iestādes ir kompetentas pieņemt šādas deklarācijas attiecībā uz vindikācijas legātu.

5.4 saņemt paziņojumu par neatņemamās daļas pieņemšanu un atraidīšanu?

Polijas tiesību akti neparedz neatņemamās daļas. Tomēr ir iespējams pieprasīt izmaksāt neatņemamo daļu, t. i., noteiktu naudas summu. Deklarācijas par atteikšanos no neatņemamās daļas vai tās pieņemšanu netiek

iesniegtas.

6 Īss procedūras apraksts, kura paredzēta mantošanas kārtošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp mantojuma sadalei un mantas dalīšanai (tostarp informācija par to, vai mantošanas procedūru sāk tiesa vai cita kompetenta iestāde pēc savas iniciatīvas)

Persona, kura vēlas saņemt dokumentu, kas apliecina tās kā mantinieka statusu, var vērsties tiesā ar lūgumu izsniegt mantojuma apliecību vai pie notāra ar lūgumu izsniegt notariāli paliecinātu mantojuma apliecību. Ja mantinieki ir vairāki, pēc viņu lūguma tiesa mantojumu var sadalīt mantojuma sadales procesā, vai arī to var izdarīt notārs ar notariāli apliecinātu vienošanos par mantojuma sadali.

7 Kā un kad persona kļūst par mantinieku vai legātāru?

Persona kļūst attiecīgi par mantinieku vai legātāru, kad mantojums atklājas saskaņā ar likumu (tomēr mantojumu var atraidīt).

8 Vai mantinieki ir atbildīgi par mirušā parādiem, un ja jā, ar kādiem nosacījumiem?

Atbildība par mantojuma parādiem atšķiras atkarībā no tā, kā mantojums tiek pieņemts. Mantinieks var pieņemt mantojumu ar neierobežotu atbildību par parādiem (vienkārša pieņemšana) (*przyjęcie proste*), pieņemt mantojumu ar ierobežotu atbildību (pieņemšana, pamatojoties uz inventarizāciju) (*przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza*) vai atteikties no mantojuma. Ja mantojumu pieņem, pamatojoties uz inventarizāciju, mantinieks ir atbildīgs par mantojuma parādiem tikai līdz mantojuma mantas vērtībai, kas noteikta inventarizācijā vai inventarizācijas ziņojumā. Mantinieks, kurš ir atteicies no mantojuma, nav atbildīgs par parādiem. Paziņojums par atteikšanos no mantojuma vai tā tiešu pieņemšanu (*przyjęcie spadku wprost*) jāiesniedz sešu mēnešu laikā no dienas, kad attiecīgā persona uzzinājusi par mantojumu. Ja minētajā laikā šāds paziņojums nav sniegts, uzskata, ka mantinieks ir pieņēmis mantojumu, pamatojoties uz inventarizāciju. Līdzmantinieki ir solidāri atbildīgi par mantojuma parādiem līdz mantojuma sadalīšanai. No mantojuma sadalīšanas brīža mantinieki ir atbildīgi par mantojuma parādiem proporcionāli viņu daļām.

9 Kādi dokumenti un/vai informācija parasti vajadzīga nekustamā īpašuma reģistrācijai?

Lai mantojumā ietilpstošu nekustamo īpašumu varētu ierakstīt zemesgrāmatā un hipotēku reģistrā, mantiniekam parasti ir jāiesniedz dokumenti, kas apliecina viņa kā mantinieka statusu, t. i., tiesas izdota mantojuma apliecība (*postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku*), vai notariāli apliecināta mantojuma apliecība (*zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia*).

9.1 Vai pārvaldnieka iecelšana ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma? Ja tā ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma, kādi pasākumi ir jāveic?

Pirmkārt, saskaņā ar Polijas tiesību aktiem mantojuma pārvaldnieku (*zarządca spadku*) var iecelt *ex officio* vai pēc pieprasījuma, ja kāda iemesla dēļ pastāv risks, ka mantojums netiks sadalīts kā paredzēts. Šim nolūkam ieinteresētajai personai ir jāiesniedz iesniegums tiesā, kuras jurisdikcijā atrodas testatora īpašums, lai pierādītu savu mantinieka vai legatāra statusu vai to, ka tai ir tiesības uz neatņemamo daļu. Šo iesniegumu var iesniegt arī testators, īpašuma līdzīpašnieks, persona, kura ir tiesīga pārņemt testatora tiesības, kreditors, kuram ir rakstveida pierādījums par testatora parādu, vai nodokļu pārvalde.

Otrkārt, ja uz mantojumu neviens nav pieteicies, tiesa *ex officio* vai pēc pieprasījuma ieceļ mantojuma pārvaldnieku.

9.2 Kas ir tiesīgs izpildīt mirušā pēdējās gribas rīkojumu un/vai pārvaldīt mantojumu?

Testators savā testamentā var iecelt izpildītāju (*wykonawca*), kurš pārvaldīs mantojumu pēc testatora nāves. Testamenta izpildītāja iecelšana stājas spēkā mantojuma atvēršanas brīdī (t. i., testatora nāves gadījumā). Ieceltais izpildītājs var iesniegt tiesai vai notāram paziņojumu, ar ko atsakās pieņemt iecelšanu par izpildītāju. Šāds paziņojums nozīmē, ka persona zaudē testamenta izpildītāja statusu. Ja nav iecelts neviens izpildītājs vai ja ieceltais izpildītājs ir atteicies pieņemt iecelšanu, mantojumu pārvalda mantinieki.

9.3 Kādas ir pārvaldnieka pilnvaras?

Testamenta izpildītājam jāpārvalda mantojums, jāsamaksā ar mantojumu saistītie parādi, jo īpaši jāizpilda novēlējumi un norādījumi, un pēc tam jāsadala mantojums starp mantiniekiem saskaņā ar testamentu un attiecīgajiem tiesību aktiem, jebkurā gadījumā uzreiz pēc mantojuma galīgās sadales.

Izpildītājs var būt prasītājs un atbildētājs tiesā par jautājumiem, kas izriet no mantojuma, tā nošķirtas daļas vai konkrēta aktīva pārvaldīšanas. Viņš var arī būt prasītājs tiesā par jautājumiem saistībā ar tiesībām, kuras ir mantojuma masas daļa, un būt atbildētājs tiesā par jautājumiem, kas saistīti ar mantojuma parādiem.

Izpildītājam arī jāizsniedz konkrētā novēlējuma priekšmets personai, kurai tas novēlēts.

10 Kādus dokumentus, kas apliecina labuma guvēju statusu un tiesības, saskaņā ar valsts tiesību aktiem parasti izsniedz tiesvedības laikā mantošanas lietās vai tās beigās? Vai tiem ir konkrēts pierādījuma spēks?

Personai, kura ir likumiskais mantinieks, ir jāiesniedz attiecīgo civilstāvokļa dokumentu kopijas, lai pierādītu savu radniecību ar mirušo (piemēram, dzimšanas apliecība vai laulības apliecība). Mantiniekam vai legātāram jāiesniedz testaments, lai pierādītu savas tiesības uz mantojumu.

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes [Tava Eiropa](#).

Mēs labprāt uzzinātu jūsu [atsauksmes](#) par sniegtās informācijas lietderību.

Lapa atjaunināta: 17/03/2026

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.